

[Undervisningsministeren.]

med hensyn til folketingets muligheder for at foretage ændringer citere, at der står i skrivelsen, jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Universitetet er ganske klar over, at det står i de lovgivende myndigheders magt at foretage vidtgående ændringer i — eller endog helt at ophæve — det retsgrundlag, på hvilket Den arnamagnæanske Stiftelse hviler.“

Det synes jeg dog lyder temmelig klart. Og så siger man om de synspunkter, der kan føre til en nyordning, at dem må man enkeltvis overveje; man må undersøge, om der er tilstrækkeligt grundlag for denne nyordning. Men folketingets ret bestrides ikke i skrivelsen. Denne skrivelse vil naturligvis også blive tilstillet udvalget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg synes, jeg må gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller uden i øvrigt at gå ind i nogen polemik med det ærede medlem. Når jeg henviste til artikel 6, var det, fordi det ærede medlem havde lagt så meget i det, at der forud for dette skulle have foreligget et retskrav, fremført fra islandsk side. Det er deroverfor jeg siger, at man bruger jo — og det er accepteret fra islandsk side — udtrykket „ønskemål“ netop med henblik på fortiden. I øvrigt vil jeg dog gerne fremhæve, at det er en gave, men ikke i den forstand en ensidig akt. Der er to parter: der er giveren, og der er modtageren, og i dette tilfælde gælder det, og det har dog vel nogen betydning for de overvejelser, vi gør os, at denne gave ikke er ubetinget. Modydelsen er en saldokvittering.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Den højtærede justitsminister lægger nu vægt på, at man har fået en modydelse for sin gave, nemlig det, han kalder en saldokvittering. Nu skal vi ikke gå langt ind i ordbogens opfattelse af begrebet saldokvittering, men med saldokvittering tænker man vel i og for sig på, at man har et krav, som man mener man har fået vederlagt gennem den ydelse, man nu får, og derfor udsteder saldokvittering. Man har altså fået den modydelse,

at Island giver afkald på fortsatte krav. Det er saldokvitteringens indhold. Men det antyder ikke, at Island ikke for sit vedkommende mener, at dette også er et retskrav. Det, vi gerne vil have anerkendt i denne traktat, er, at dette er en gave-disposition. Så langt er den høje regering ikke nået i sine forhandlinger med den islandske regering, og det tjener den ikke til ære.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Det ærede medlem hr. Poul Møller er en meget dygtig jurist, næsten lige så dygtig som det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg anerkender, at jeg burde ikke have brugt udtrykket saldokvittering, fordi det gav det ærede medlem anledning til en udvikling, som jeg synes ikke er rigtig. Det, det drejer sig om her, er, at det er ikke en i den forstand ensidig gave, og at det indebærer, at ønskemål og diskussion ikke længere rejses om det problem. Deri ligger jo ikke, at der har været tale om et retskrav.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketings beslutnings vedkommende sidste behandling)
vedtoges uden afstemning.

Alsing Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Udvalget angående forslag til lov om offentlig forsorg har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om hjemmeværnet har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angående forslag til medhjælperlov har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.